

پرسپولیس برای قهرمانی آسیا چه چیزی کم داشت؟

شکار پیر با اسلحه خالی

عکس: تیم پارسایی

شلیک به شقیقه خودی!

یادداشت
احسان محمدی

تفرین کردن VAR و متلک انداختن به داور و مقصر دانستن AFC برای پرسپولیس جام نمی شود. حسرت کسب جام آسیایی باز هم ماند تا سال دیگر. پرسپولیس در فینال ۱-۲ به اولسان باخت. از آن بازی هایی که می شود افسوس خورد، به یحیی گل محمدی حمله کرد که چرا اینقدر دیر دست به تعویض زد، چرا اصرار داشت باسانترهای کج و کوله به گل برسد، می شود در مورد گزارش عادل فردوسی پور به غرضش نوشت، می شود مهدی شیری و احمد نورالهی را به خاطر دو خطای ناشیانه سرزنش کرد. اما برای پرسپولیس این حرف ها جام نمی شود. دو سال حضور در فینال آسیا و دو شکست که مرهمی برایش نیست.

همان حرف های همیشه که باید دست به دست هم دهیم و دنیا به آخر نرسیده و چیزی از ارزش های بچه های ما کم نشده و دشمنان ایران نمی خواهند قهرمان شویم. علی بروین که در برنامه فوتبال برتر میهمان بود سی سال پیش گفت: «ما با موتور گازی حرکت می کنیم و اوانا با جت!» منظور شق شرق آسیا بود. راست می گفت. سال هاست حتی اگر ما در فوتبال ملی و چه باشگاهی پرسپولیس دو بار از دوباهن و سپاهان هر کدام یک بار، هیچ کدام نتوانستند جامی از جنگ شرقی ها بیرون بکشند.

نوشتن بعد از شکست تلخ است. از امکانات و بودجه و زیرساخت ها و سرمایه گذاری روی فوتبال پایه نوشتن هم کلیشه ای شده. واقعیت این است که همیشه نمی شود فوتبال را با غیرت و تعصب و عرق ریختن و جنگیدن برد. نظم و تاکتیک هم لازم است. برای دقیق طولانی تیم اولسان فوتبال بهتری به نمایش گذاشت. موقعیت ساخت، به تیرزد و در نهایت قهرمان شد. انکار کیفیت آنها اشتباه است. برای بردن چنین تورنمنتی حق نداریم در فینال اشتباهات کوچکانه بکنیم. اگر به اشتباه کردیم حق نداریم مسخ شویم. گل اول پرسپولیس هم در نتیجه اشتباه دفاع این تیم به دست آمد اما آنها نظم شان به هم نریخت و چند ثانیه بعد خودشان را به همدجدم رساندند و پنالتی گرفتند و با تساوی به رختکن رفتند.

این نخستین بار نیست که پرسپولیس برتری را در دقیق حساس بر باد می دهد. سال گذشته در لیگ حتی مقابل گل گهر سیرجان هم پیروزی ۳-۲ را در ثانیه آخر با تساوی عوض کرد، در جام حذفی مقابل استقلال هم در حالی که ۱-۲ جلوه برد باز با دستپاچی در چند ثانیه باقیمانده گل خورد و جام را از دست داد و حالا در فینال لیگ قهرمانان باز هم نتوانست از برتری اش دفاع کند.

نقد کردن تیمی که بازی را باخته است آسان است، پرسپولیسی ها حق دارند افسوس بخورند. جای خالی این جام در ویرترین باقی ماند و ماند تا... بعضی از استقلال ها خوشحالی شان را در فضایی معنای پنهان نگه داده اند، حق دارند در دنیای هواداری این کل کل ها وجود دارد. آنها به دو جامی که در گذشته گرفته اند دلخوشند اما با این سبک و سبب فوتبال مایعید است به این زودی ها حتی آنها هم نتوانند جامی از جنگ شرقی ها یا کشورهای عربی که هر روز غنی تر می شوند دریابوند. در دقیق پایانی بازی گره ای ها باز موقعیت می ساختند و در پی گلزنی بودند. کاش یک ناظر بی طرف می بودیم و می شد در مورد این بازی نوشت اما ما ایرانی هستیم و در فوتبال و خیلی اوقات مثل درنگی، دویدن و نرسیدن سهم ما است. درنگی در مسی در جام جهانی ۲۰۱۴ درست در ثانیه ای که آماده بودیم مسایو را جشن بگیریم. آخرین ضربه اش به توپ رفت و نشست توپ قلب تور... مثل... مثل... پرسپولیس فینال را باخت. دو خطای پنالتی ناشیانه، مثل دو شلیک به شقیقه خودی بود!

در آمار این بازی نکته دیگری که به چشم می خورد سانترهای پر شمار پرسپولیس است. در برابر ۹ سانتر اولسان که یکی از آنها به پنالتی دوم ختم شد. پرسپولیس ۲۶ سانتر داشت که تنها ۱۱/۵ درصد آنها دقت داشته و به مقصد رسیده است. آمار بالای سانترهای پرسپولیس بیشتر به اوا خرابی بازی برمی گردد که آنها امید به کارهای ترکیبی داشتند و می خواستند رضایتی و عیدی را با توپ های بلند تغذیه کنند، ولی این ترقتند با هوشاری مدافعان اولسان و خروج های دروازه بان این تیم بی نتیجه ماند.

آنچه پرسپولیس کم داشت

برای بردن یک فینال مهم نیاز به توانایی بازیورزی خاصی دارید که پرسپولیس آن را در اختیار نداشت. پرسپولیس نه مهاجم فرصت طلبی داشت که بتواند بر خلاف جریان بازی دروازه حریف را باز کند، نه در فاز دفاع بدون اشتباه بود که جو روزن پایین خط حمله اش را بکشد. برخلاف اولسان که تیم متوازنی بود و روی نیمکت هم مهره های خوبی داشت، یحیی باتیم ناقصی به دو حه رفته بود. در چنین شرایطی تلاش در صورتی می توانید برنده باشید که بی نقص بازی کنید یا اتفاقات به نفع شما رقم بخورد که هیچکدام از آنها رخ نداد. تقدیم دو پنالتی به حریف، پرسپولیس را در شرایط سختی قرار داد و در ادامه بازی هم حریف هیچ اشتباهی مرتکب نشد تا جام به اولسان برسد.

ادامه برتری شرق آسیا

در نگاه کلی در قهرمانی اولسان یک بار دیگر برتری فوتبال باشگاهی شرق آسیا راه غرب قاره یاد آوری کرد. از سال ۲۰۰۶ نتها دو تیم السد و الهلال از غرب آسیا موفق به فتح لیگ قهرمانان شده اند و اولسان سیزدهمین تیم شرق آسیا بود که در این مدت به قهرمانی می رسد. البته کنگفد راسیون فوتبال آسیا با جدا کردن مسابقات شرق و غرب تابیش از بازی فینال تلاش کرده به هر دو منطقه فرصت یکسانی بدهد و اگر این مسابقات به طور مجزا برگزار نمی شد، نیم های منطقه غرب برای رسیدن به فینال هم کار سختی داشتند.

فاصله کوتاه تا پایان نیمه اول مقاومت کنند. ولی این برتری چند دقیقه بیشتر دوام نداشت و با اولین حمله اولسان، نورالهی مرتکب خطای پنالتی شد تا دو تیم با تساوی به رختکن بروند.

رضانی، تعویض بی اثر

اولسان نیمه دوم را هم مثل نیمه اول تهاجمی شروع کرد و این بار توانست بدون درد سر زبانی خط دفاع پرسپولیس را باز کند. خطای هند شیر، درست مثل پاس غلط نیمه اول پارک جو هو، اشتباهی نبود که بتوانید در مسابقه ای در سطح فینال لیگ قهرمانان آسیا مرتکب شوید و بهای آن پیش افتادن اولسان بود. از این لحظه بازی کنترلی پرسپولیس توجیهی نداشت و این تیم مجبور بود جلو بکشد. گل محمدی لحظاتی بعد آرمان رضانی، تنها مهاجم روی نیمکت را هم به زمین فرستاد. ولی او نتوانست روی توپ های بلند چندان اثر گذار باشد و گره بازی را باز کند. اولسان که پس از طی مسیری فرسایشی به فینال رسیده بود در نیمه دوم تحلیل رفت و سرمربی این تیم تلاش کرد با اضافه کردن هافبک های جدید از فشار پرسپولیس بکاهد. در طرف دیگر هافبک های پرسپولیس تلاش می کردند در زمان حملات خودشان راه به محوطه جریمه اولسان برسانند و جو مهاجمان را بکشند. با این حال حملات پرسپولیس به خطرات زیادی ختم نشد و دروازه بان اولسان نتوانی شوت نورالهی به در در ستا.

آمار چه می گوید؟

بر اساس آمار که سایت AFC منتشر کرد، پرسپولیس با مالکیت ۵۷/۳ درصد بیشتر از اولسان صاحب توپ بود. به نظر می رسد این برتری نتیجه تلاش پرسپولیس در نیمه دوم برای جبران گل دوم اولسان باشد. ولی آنها کلیدی که بتواند دفاع حریف را باز کند در اختیار نداشتند. در عوض اولسان در آتیم های تهاجمی برتری آشکاری نسبت به پرسپولیس ثبت کرد. تیم کره ای ۱۲ شوت داشت که ۵ تا از آنها در چار چوب بود، ولی پرسپولیس با وجود ۹ شوت تنها دو ضربه به چار چوب داشت.

تیریک
آرمن ساروخانیان @armen7791

پرسپولیس بدون زهر دار ترین بازیکنش، آل کثیر که به دلیل محرومیت در استودیو تلویزیون در تهران نشسته بود، حریف اولسان نشد و برای دومین بار در سه سال اخیر در حسرت قهرمانی آسیا ماند. گل محمدی در غیاب آل کثیر، امیری و بهلولان تلاش کرده بود با انتخاب ترکیبی متفاوت مسیری به سوی موفقیت باز کند، ولی وزن خط حمله پرسپولیس پایین تر از آن بود که برای بردن بازی سختی مثل فینال آسیا کافی باشد.

پرسپولیس مطابق انتظار با جیدمان ۱-۳-۴ به زمین رفت و اولویتش در شروع کنترل اولسان بود. مدافعان و هافبک ها بازی فشرده تلاش می کردند فضایی به مهره های تهاجمی حریف ندهند و پرسپولیس به وجه دوست نداشت گل اول بازی را بخورد. این احتیاط در زمان حملات هم آشکار بود و آنها به ندرت با بیش از سه بازیکن در حمله شرکت می کردند. این تدبیر تا حدودی کار ساز بود و کمی از ضرب اولسان را گرفت، با این حال تیم کره ای در نیم ساعت اول توانست دو بار دروازه لک را به طور جدی تهدید کند. در ادامه به تدریج از شدت بازی اولسان کاسته شد و پرسپولیس نتوانست پیش از پایان نیمه کمی حریف را تحت فشار بگذارد.

بهترین سناریو برای پرسپولیس

خط دفاع اولسان در بازی نیمه نهایی حین بازی سازی اشتباهات مهلکی داشت و پرسپولیس امیدوار بود این اتفاق در فینال هم تکرار شود. در دقیقه ۴۵ سرانجام این هد به از راه رسید و پارک جو هو تحت فشار دو بازیکن پرسپولیس توپ را پشت محوطه جریمه به عیدی سپرد. دو مدافع میانی اولسان که کاملاً غافلگیر شده بودند فرصتی برای واکنش مناسب نداشتند و عیدی پس از چند قدم پیشروی توپ را به گوشه دروازه فرستاد. این بهترین سناریوی ممکن برای پرسپولیس بود، اگر آنها می توانستند در

دست خودی، جام رابه حریف تقدیم کرد!

یادداشت
سپهر خرمی

«اگر اشتباه نکنی گلی در فوتبال به نمر نخواهد رسید.» این آخرین جمله علی بروین در برنامه فوتبال برتر پس از پایان مسابقه فینال لیگ قهرمانان آسیا بود. بروین عقیده داشت مهدی شیری زحمتش را کشیده و حالا اگر اشتباه نمی کرد پس فوتبال گلی هم نداشت! پرسپولیس یک گام تا رسیدن به جام کم آورد و اولسان میونندای کره جنوبی با حمایت صحیح VAR والیته اشتباهات عجیب بازیکنان پرسپولیس به مقام قهرمانی رسید تا باریک دومین بار در هشت سال اخیر چنین افتخاری را کسب کند.

شاگردان یحیی گل محمدی در این مسابقه طبق انتظار در دقیقه ابتدایی دیدار سعی کردند با حضور در لک دفاعی، حملات اولسان را خنثی کنند که در این راه هم موفق بودند. اولسان ۲۰ دقیقه اول با در اختیار گرفتن کل بازی، دو موقعیت خطرناک را روی دروازه حامد لک به برتری کرد که شوت یون بیت گرام گره ای به تیر دروازه حامد نیز خورد و به بیرون رفت اما در ادامه این پرسپولیس بود که با غلبه بر ترس سرعت حریف بازی را در اختیار گرفت و با هوشاری عیدی به گل نخست در دقیقه ۴۴ رسید.

تصور این بود که یک دقیقه قبل از پایان نیمه اول، بهترین زمان گلزنی در فوتبال است اما خطای مبتدیان احمد نورالهی باعث شد تا باز هم جوینور نگرانو از روی نقطه پنالتی گلزنی کند. هر چند حامد لک توپ اول را به زیبایی دریافت کرده بود.

با شروع نیمه دوم همان ترسی که هواداران از باشنه آتشیل تیم شان داشتند سرانجام آمد و مهدی شیری در همان دقیق ابتدایی نیمه دوم با خطای هندی عجیب درون محوطه جریمه، یک پنالتی دیگر به اولسان هدیه داد تا جوینور باز هم ضربه را به گل تبدیل کند و ۷ گله شود و به صدر جدول گلزنان لیگ قهرمانان آسیا همراه با مهاجم النصر برود!

کنایه آمیز اینکه پرسپولیس در قطر، سیامک نعمتی را به عنوان دفاع راست به زمین فرستاده بود و تا بای فینال مهدی شیری حضور نداشت و با بازگشت او، نعمتی یک خط جلوه رفت تا او بار دیگر به بست تخصصی خود برگردد!

بسیاری عقیده داشتند شاید بهتر بود در دیدار پایانی باز هم سیامک نعمتی به عنوان مدافع کناری به بازی گرفته می شد اما با محرومیت بهلولان و امیری طبعاً بازیکن دیگری نبود که به عنوان هافبک راست تست شود.

هر چند بهتر بود یحیی گل محمدی زودتر از اینها در دیدار پایانی دست به تعویض می زد. پرسپولیس با وجود عقب ماندن در نتیجه، تا دقیقه ۸۵ فقط یک بار تعویض کرده بود که با علم به محرومیت سه بازیکن باز هم توجیه مناسبی نیست که سرمربی نیم بازنده در دیدار پایانی هر آنچه که دارد را رو نکند! بسیاری عقیده دارند کار بزرگ، قهرمانی و بالا بردن جام، بازیکن بزرگ هم می خواهد اما شاگردان گل محمدی نشان دادند شکست دادن بزرگان آسیا با این بازیکنان که رشد خوبی داشتند هم شدنی است با این تفاوت که پیش تر، بازیکنی نبود تا درون محوطه جریمه خیلی بی دلیل ضربه اسپک و الیبال را تمرین کند.

